

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613205984
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4613205984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Harbutu a členov senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Márie Nagyovej, v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Klincová 37/B, proti odporcovi: B. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. X. XXX, o zaplatenie 4.460,05 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25. 10. 2013 č. k. 4C/341/2013-57, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2346,87 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 05. 10. 2012 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 08. 10. 2008 právny predchodca navrhovateľa GE Money, a.s. uzatvoril s odporcom zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 120.000,- Sk (3.983,27 eura) pri cene úveru 191.520,- Sk (6.357,29 eura) a RPMN vo výške 15,58 %, ktorý sa odporca zaviazal zaplatiť v 72 mesačných splátkach po 88,30 eura s dátumom prvej splátky 08. 11. 2008. Odporca si neplnil riadne svoje povinnosti, a preto veriteľ - spoločnosť GE Money, a.s. vypovedala zmluvu dňa 26. 07. 2010. Navrhovateľ na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 09. 2012 od GE Money, a.s. nadobudol pohľadávku voči odporcovi, pozostávajúcu z neuhradenej časti úveru vo výške 3.313,88 eura, úrokov z omeškania vo výške 1.011,92 eura a poplatkov vo výške 134,25 eura.

Dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou, z ktorého dôvodu je ju potrebné posudzovať podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že v sporom dotknutej zmluve o úvere nebola uvedená ročná úroková sadzba, ani priemerná hodnota RPMN, ktoré údaje sú podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. nevyhnutnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Odporca je preto povinný vrátiť iba to, čo dostal podľa zmluvy o úvere, teda sumu 120.000,- Sk (3.983,27 eura). Z platobnej histórie úveru bolo preukázané, že odporca zaplatil doposiaľ sumu 1.636,40 eura a teda rozdiel oproti tomu, čo mal zaplatiť - 3.983,27 eura - predstavuje sumu 2.346,87 eura. Z tohto dôvodu súd zaviazal odporcu na

zaplatenie uvedenej sumy - 2.346,87 eura - navrhovateľovi, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05. 10. 2012 do zaplataenia v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., keďže sa odporca dostal do omeškania s úhradou pohľadávky. Je preto povinný zaplatiť aj úroky z omeškania.

Vo zvyšnej časti návrh ako nedôvodný s poukazom na vyššie uvedené dôvody zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania vzhľadom na ich čiastočný úspech v konaní (úspech navrhovateľa - 52,62 % a úspech odporcu 47,38 %).

Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol navrhovateľ len v jeho zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu aj zamietnutú časť žalovanej sumy, vrátane úrokov z omeškania, ako i trovy konania. Dôvodil, že závery súdu prvého stupňa, podľa ktorých veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, sú v rozpore s obsahom zmluvy. Jeho závery tak nezodpovedajú skutkovej a právnej stránke veci, keď zo Zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 08. 10. 2008 vyplýva, že na jej základe bol odporcovi poskytnutý úver v celkovej výške 120.000,-Sk, za ktorý mal odporca zaplatiť celkovo cenu úveru 191.520,-Sk, pričom rozdiel medzi nimi predstavuje odplatu (úrok) za poskytnutie úveru. Konštatovanie súdu, podľa ktorého v zmluve nie je uvedený úrok, označil za nesprávne, pretože výška úroku zo zmluvy vyplýva z údajov o úvere, t.j. o jeho výške, celkovej sume na vrátenie, výške mesačnej splátky a o počte mesačných splátok, na základe ktorých bol vypočítaný aj ukazovateľ RPMN vo výške 15,58 %. Nie je preto opodstatnené tvrdenie, že zo zmluvy nevyplýva, z čoho RPMN pozostáva, ale naopak zmluva obsahuje všetky predpoklady na jej výpočet.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení zákonných predpokladov ustanovených v § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach - zamietajúci výrok, ako aj výrok o trovách konania účastníkov - podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplataenia sumy 4.460,05 eura s 9 % ročným úrokom zo sumy 3.313,88 eura od 05. 10. 2012 do zaplataenia a náhrady trov konania z titulu poskytnutého úveru na základe Zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch, ktorú uzatvoril jeho právny predchodca GE Money, a.s. s odporcom dňa 08. 10. 2008. Rozsudkom, ktorý je predmetom preskúmania, súd prvého stupňa navrhovateľovi vyhovel v časti istiny, týkajúcej sa sumy 2.346,87 eura s 9 % ročným úrokom od 05. 10. 2012 do zaplataenia a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Pre absenciu odvolania účastníkov konania v prisudzujúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť.

Predmetom odvolacieho konania takto zostala len navrhovateľom odvolaním napadnutá zamietajúca časť a na ňu nadväzujúci výrok o náhrade trov konania.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ).

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ).

Podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa v čase vzniku zmeny upravoval zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31. 12. 2008, ktorý na danú vec dopadá. Tento za spotrebiteľský úver označuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky úveru alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a/) a za zmluvu o spotrebiteľskom úvere zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. b/).

V danej veci niet sporu o tom, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcom dňa 08. 10. 2008 a z ktorej navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok, čo nespochybňovali ani samotní účastníci konania. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách tak, ako to správne učinil i súd prvého stupňa. Tento v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa ako presvedčivým a vyčerpávajúcim a využíjúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP sa preto obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov a na ne v podrobnostiach ďalej poukazuje.

Reagujúc na námietky odvolateľa uvádzané v jeho odvolaní, odvolací súd osobitne podčiarkuje, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá pre svoju platnosť musí mať i písomnú formu pod sankciou jej neplatnosti (§ 4 ods. 1 cit. zákona), sú taxatívne vymenované v ustanovení § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákonodarca v tomto ustanovení, inter alia zakotvil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať i výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ cit. zákona) a pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto náležitosti, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 cit. zákona). Znamená to potom, že údaj o výške úrokov a poplatkoch musí byť jednoznačne v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený a nie ako sa mylne domnieva navrhovateľ, že postačuje pre splnenie tejto požiadavky, pokiaľ z iných údajov v zmluve uvedených je tento možné vyvodiť alebo vypočítať. Pokiaľ v súdnej veci obsah sporom dotknutej zmluvy preukazuje, že v zmluve nie je uvedená výška úrokov, ani iných poplatkov, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o tom, že v danom prípade poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal i to, že nie je opodstatnené tvrdenie súdu prvého stupňa o tom, že zo zmluvy nevyplýva, z čoho ročná percentuálna miera nákladov pozostáva, táto jeho námietka je právne irelevantná, keďže v odôvodnení napadnutého rozsudku takéto tvrdenie absentuje. Zrejme navrhovateľ prehliadol, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí len konštatoval, že v zmluve o úvere nebola uvedená ročná úroková sadzba, ani konečná splatnosť úveru. Teda za situácie, keď úver poskytnutý odporcovi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľ sa voči nemu môže dôvodne domáhať len zaplataenia doposiaľ nesplatennej istiny, ktorá predstavuje sumu 2.346,87 eura ako rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a doposiaľ odporcom vykonanou úhradou z tohto titulu. Vo zvyšnej časti úrokov bolo preto potrebné návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť, ako to správne učinil i súd prvého stupňa. Tento rovnako tak správne rozhodol i o náhrade trov konania postupujúc podľa § 142 ods. 2 OSP s ohľadom na v zásade rovnaký úspech oboch účastníkov v konaní.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP. Odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal vôbec návrh na ich priznanie (napokon ani mu žiadne v konaní nevznikli).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.